

този споръ. Понеже общинското управление не туря въ изпълнение завещанието и си служи съ тия пари и съ онова, което е останало завещано следъ смъртъта на завещателя, то държавата е била принудена да направи финансова ревизия на този париченъ фондъ, която резизия изтъква, че къмъ 1 януарий 1909 година е имало по фонда: а) 161,371 лв. отъ продажба на движими и недвижими имоти, б) 6384 лв. налични суми въ касата при смъртъта на завещателя; в) за неговото погребение е похарчено 1959 лв., а всичко чисто остава 165,795 лв., които на онова време съ били доста много като пари съ златенъ курсъ.

На 1 януарий с. г. фондът е останалъ само съ сумата 173,509 лева. Този фондъ тръбва да се постави въ по-голъмъ редъ и по-правилно и точно да се изпълнява волята на завещателя по отпускане на сумитъ. Него до сега съ използвали Мария Ст. Въгленова, която е следвала въ Швейцария отъ 1896—1900 г. роднина на завещателя, Спирдонъ С. Канджиевъ, следвалъ литература въ Лайпцигъ — Германия презъ 1906—1910 год.; по настоящемъ е професоръ по философия при Софийския държавенъ университетъ; Св. Младеновъ, архитектъ, следвалъ презъ 1914—1918 год.; Никола Хр. Лажевъ, следвалъ медицина презъ 1914—1917 год. и Михаилъ Хр. Въгленовъ, следвалъ напоследъкъ славянска филология. Помощи съ получили Д-ръ Василь Ив. Неновъ, Хр. Въгленовъ и Д. Цвѣтковъ.

Отпечатватваме тукъ текстуално самото духовно завещание, както и едно решение на Севлиевския общински съветъ отъ 1882 г. по вземаниетъ пари взаимообразно отъ общината.

ЗАВЕЩАНИЕ

Во име отца и сина и святаго духа, аминъ.

Тъй като всѣки чѣловекъ е известенъ, че той рано или късно подлежи на смърть, а не му е известенъ часътъ, въ който той ще изплати този священъ дългъ, то азъ долуподписаний Стойчо Цоневъ часовникарь (родомъ отъ града Севлиево, по настоящемъ жител на града Търново), днесъ на 31 мартъ отъ хиляда осемстотинъ и осемдесетъ и първа година, докато съмъ живъ и здравъ, съсъ чиста съвестъ и добъръ умъ, пожелахъ и решихъ отъ самата си воля безъ никое принуждение отъ нѣкого, да наредя настоящето си духовно завещание, за да не ставатъ после смъртъта ми никакви нестъгласия и раздори между сродниците ми. За това и самъ помолихъ Севлиевското градско общинско управление за изпълнение въ името Божие последната ми воля после моята смърть, както самъ азъ излагамъ на долу:

1) Сичкитъ мои движими и недвижими имущества, като: пари, записи, мобили на конецъ всичко, на което съмъ притежатель презъ живота си завещавамъ и посвещавамъ на Се-